

Η Πασχάλια Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσοστόμου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσσηνίας](#)



Λαμβάνοντας αφορμή από τις πολεμικές συρράξεις που μαίνονται στον κόσμο, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος](#) κάνει λόγο, μεταξύ άλλων, στη φετινή [Πασχάλια Ποιμαντορική Εγκύκλιο](#) του για την «πίστη στο γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου, μία πίστη που εμπεριέχει συγχρόνως την ελπίδα».

Παράλληλα ο Σεβασμιώτατος επισημαίνει πως «όσο οι άδικες επιλογές των παροδικώς διοικούντων και «ενοικούντων επί της γης» μας προκαλούν αισθήματα αβεβαιότητας και κενότητας, τόσο το επαναλαμβανόμενο, λειτουργικά και εορταστικά, γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας βεβαιώνει την καινότητα και την ελπίδα ως μία ιδιαίτερη πραγματικότητα ζωής, όπου η αλήθεια είναι

δυνατότερη από το ψεύδος, το αγαθό ισχυρότερο από το κακό, η αγάπη δυνατότερη από το μίσος, η ζωή κραταιότερη από τον θάνατο».

Αναλυτικά η φετινή Πασχάλια Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου:

Προς

Το Χριστεπώνυμον πλήρωμα της καθ' Ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

Αγαπητά μου παιδιά,

Τον χαρμόσυνο και ελπιδοφόρο ύμνο της λαμπροφόρου Αναστάσεως του Κυρίου «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ» επισκιάζουν οι φωνές απόγνωσης των δοκιμαζόμενων συνανθρώπων μας σε πλησιόχωρες της πατρίδας μας, εστίες πολέμου. Η παγκοσμιοποίηση της αγωνίας και του φόβου των συνανθρώπων μας θυμίζει τραγικές εποχές της νεότερης ιστορίας μας.

Ο γεώτοπος της Αναστάσεως του Κυρίου φορτίζεται από τα πυκνά σύννεφα των πολεμικών συρράξεων. Η φωτεινή αύρα της «εν Χριστώ αναστάντι» αναγέννησης αναμετράται διαρκώς με το δυσοίωνο σκοτάδι.

Η Εκκλησία όμως απευθύνει τον χαιρετισμό «Χριστός Ανέστη» και οι πιστοί ανταποκρίνονται επιβεβαιωτικά «Αληθώς Ανέστη». Τούτο συνιστά έκφραση βεβαιότητας, ότι τίποτε ακόμη δεν έχει χαθεί. Το ζητούμενο είναι η πίστη στο γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου, μία πίστη που εμπεριέχει συγχρόνως την ελπίδα (Εβρ. ια΄, 1), γι' αυτό και χωρίς την Ανάσταση η πίστη είναι «κενή», άδεια, άνευ ουσιαστικού περιεχομένου, «ματαία» (Α΄ Κορ. ιε΄, 17) και ανωφελής.

Όσο οι άδικες επιλογές των παροδικώς διοικούντων και «ενοικούντων επί της γης» μας προκαλούν αισθήματα αβεβαιότητας και κενότητας, τόσο το επαναλαμβανόμενο, λειτουργικά και εορταστικά, γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας βεβαιώνει την καινότητα και την ελπίδα ως μία ιδιαίτερη πραγματικότητα ζωής, όπου η αλήθεια είναι δυνατότερη από το ψεύδος, το αγαθό ισχυρότερο από το κακό, η αγάπη δυνατότερη από το μίσος, η ζωή κραταιότερη από τον θάνατο. Με τον τρόπο αυτό η ζωή μας, όπως και η ζωή των συνανθρώπων μας, είναι δωρεά αναστάσιμης ελπίδας, ώστε να καταστούμε όλοι πηγή δυναμικότητας και ειρηνικής καρποφορίας, «ίνα ζωήν έχωσιν και περισσόν έχωσιν» οι πάντες (Ιωάν. ι΄, 10).

Όσο οι άνθρωποι ζουν σε ελλειμματική υπαρξιακή κατάσταση δεν μπορούν να προσλάβουν το γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου ως μία πορεία αναγεννητική,

με αποτέλεσμα η διαλογική αναφορά «Χριστός Ανέστη-Αληθώς Ανέστη» να μην εμπεδώνεται ως «νέα κτίση», ούτε να νοηματοδοτεί την άλλη, την καινούργια, στάση ζωής και ύπαρξης, αλλά να συντηρεί την ακαταστασία, την αβεβαιότητα και την ανησυχία.

Η διαλογική αναφορά «Χριστός Ανέστη-Αληθώς Ανέστη» αποκτά περιεχόμενο, μόνον όταν ο Χριστός, ως «ο προσφερόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος», καθίσταται στην ανθρώπινη κοινωνία «η οδός, η αλήθεια και η ζωή» (Ιωαν. ιδ´, 6), όταν ο κάθε άνθρωπος κοινωνώντας της δωρεάς και της προσφοράς, συμμετέχει στην χαρά της ζωής, στην νίκη κατά του θανάτου, τον οποίο ο Χριστός επάτησε όχι με τον θάνατο των συνανθρώπων μας, αλλά με τον δικό Του εκούσιο θάνατο, «θανάτω θάνατον πατήσας και τοις εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος».

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ – ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Μετ' ευχών εν Χριστώ Αναστάντι

+ Ο ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ